

DESPRÉS DE LA ULTRADRETA UNIVERSITÀRIA

Coordinadora Independiente: la paranoia

Si AU —minigrup cabdill en la lluita contra la docència en català— va triar el falangisme simple, la Coordinadora Independiente va optar per una tàctica camuflada. Perquè, sota aquelles sigles, s'ha amagat una doble personalitat: la de la «independència» controlada per l'extrema dreta pura.

Joan Pomares

La carta que el passat 17 de novembre arribava a un grapat d'estudiants falangistes des del carrer de la Pau número 7, seu de FE de las JONS i del SEU, ho deia tot. Tot sobre la forma de camuflar-se i el comportament que havien de mantenir els joves del SEU-Alternativa Universitaria durant «el sopar popular per celebrar la victòria obtinguda en el recurs contra la imposició del català en la Universitat».

Perquè **Juan Antonio García Bañón**, secretari provincial del Sindicato Espanol universitario, hi demanava «expresa y encarecidamente» no realitzar «cap tipus de manifestació externa de la nostra ideologia durant l'acte, ja que —i això era el que importava— podria comprometre

l'èxit d'aquest sopar», que s'entestava a assenyalar com de «caràcter estrictament universitari i no polític». És a dir, amagar allò que al final del seu missatge **Bañón** no ocultava: la salutació feixista —«al nostre estil»— i el militar i gloriós ¡Arriba Espana!

Fora d'aquesta anècdota aclaridora, el ball de disfresses i de sigles ja fou exhaustivament tractat per aquesta revista —vegeu el número 128— i les biografies dels més destacats «alternatius» suficientment esbombades. Per això, ara és el torn dels «independents».

Sense cap mena de dubte, aquest adjectiu té un enorme poder d'atracció que aconsegueix imantar grans franges d'estudiants. Abans de passar a ocupar-nos de la Coordinadora In-

La nova Universitat de València, poc amiga de vel·leitats feixistes.

grupet de la dreta anticonstitucional lligat a Alternativa i dirigit per aquesta, el qual, acabadilat per l'estudiant **José Vicente Navarro Raga**, va celebrar amb eufòria el triomf de la sentència antivalenciana.

¿Independents o falangistes?

Durant 1984 els estudiants històricament enquadrats en el feixisme universitari, rebotats per constants fracassos, repel·lits pels nombrosos canvis polítics i repudiats pel sentiment unànimement democràtic del gruix estudiantil, van viure un profund debat intern. Una ardent pugna sobre qüestions de tàctica. Perquè s'havien adonat que en la nova universitat valenciana la seua ideologia i els seus símbols rovellats i les sigles franquistes coixejaven. I ja quasi no interessaven

los Flores, Göran Rollnert, Jesús Larrea i d'altres, optaren per la via dura: falangisme a tota costa. I van tirar endavant la seua Alternativa Universitaria. D'altres, de qui més avant parlarem, van apostar per una remodelació d'imatge, forma i estil. I van triar el treball solapat i sibillí de cara a guanyar-se la gran massa informe d'estudiants políticament asèptics o, senzillament, demòcrates, honestament partidaris de l'associacionisme independent.

Aquesta era per a l'altra AU, la seua manera d'abrigar també algunes esperances de figurar en els futurs òrgans de representació universitària. Així, allò que el 1984 es discutia i pel gener de 1985 ja començava a gestar-se, veia finalment la llum alb el nom de Coordinadora Independiente en arribar el mes d'octubre.

Integrats en el col·lectiu universitari Aula Abierta, les candidatures presentades per CI en les eleccions de 15 de gener d'enguany aconseguiren ser la segona força darrere del Bloc d'Estudiants Agermanats, amb 33 claustrals sobre uns 60.

Composta de molts joves procedents de l'Opus —entre d'altres, de l'acomodat Colegio Mayor Alameda del carrer de Rodríguez Fornos— la CI s'ha estat presentant com un «grup d'estudiants que, essencialment, ens conside-

rem universitaris» i que diuen que «treballen per una universitat menys sectària».

Això no obstant, tot i que CI va presentar a les esmentades eleccions un programa per a «un nou estil d'universitat, la independència, la despolitització, la professionalitat i la defensa dels interessos acadèmics», aquesta mateixa independència i despolitització obrin grans interrogants, grans dubtes.

En efecte, aquest grup heterogeni, fort bàsicament en Dret, ha votat generalment —com més avant comprovarem— les propostes del gens independent **Carlos Flores**, portaveu i ex-Fuerza Nueva d'Alternativa Universitaria. Cosa que ha redoblat les minoritàries forces d'AU en les seues mocions, però que també ha repercutit amb notables fugues en el seu si. Fugues per la dreta —inclosos alguns claustrals— cap als «alternatius», en haver tornat a la llar falangista. I fu-

JORDI VICENT

JORDI VICENT

dependiente, hem de dir que fins els AU en saberem veure les qualitats i van decidir utilitzar-lo. Tant en la facultat de Farmàcia com en els Independientes de Empresariales, IDE,

ningú. Era un vi vell, però, per ser catat —pensaven alguns— calia ocultar-ne la denominació d'origen. I aleshores es dividiren.

Els **Juan García Santandreu, Car-**

gues democràtiques cap al creixent col·lectiu liberal 1.812.

De cara a la sentència antivalenciana, CI ha guardat bé les formes, els seus sentiments. No han fet gala públicament ni han festejat la controvertida decisió dels jutges, «però molts d'ells anaren individualment al sopar d'Alternativa i, en privat, s'hi han solidaritzat», diuen fonts estudiantils.

Per a CI, partidària que «l'alumne promoga la cultura, l'esport i altres activitats», cosa que, segons diuen, només arribarà «quan es tranquil·litza la universitat i s'abandonarà l'activisme polític», el problema del valencià «és un missatge subliminal, una idea política molt clara», amb la qual, lògicament, no hi estan «gens d'acord». N'hi ha prou de repassar el seu tarannà imperialista espanyol: «elaborar una alternativa actual, valenciana i per tant espanyola, projectada cap a Europa i cap a Hispanoamèrica». Paràgraf gloriós defensat, sense sort, com a esmena als Estatuts universitaris, no per CI, sinó pel falangista **Göran Rollnert**, d'Alternativa.

«La majoria dels estudiants que es van donar cita en CI ho feren pel cognom independent», diu un estudiant progressista. «I, la veritat —afegeix— és que van aconseguir enganyar-ne molts». La carta que fa tan sols uns dies va rebre EL TEMPS era molt més contundent. En aquesta carta, l'estudiant que abandonà a temps la Coordinadora i feia silenci absolut del seu nom era tot acusacions. Perquè, a la seua bona voluntat democràtica, els de CI li havien pres el pèl: vaig ser enganyat, utilitzat i manipulat, igual que la immensa majoria de votants de CI, pels fatxes de sempre que ara canvien de pelatge». Enganyat, entre altres coses, «per les grosseres mentides de **Roberto Viciano** i el seu germà».

PDP: «les relacions amb CI són ara bastant fredes».

«Curiosament —afegeia en to sarcàstic el nostre anònim amic— sorprèn la disparitat d'arguments entre AU i CI i la invariable coincidència en el sentit dels seus vots». Amb tota la raó del món. Vegem, si no, un petit document. Més avant direm noms.

«**Göran** —deia un membre de Coordinadora el dia de les eleccions de representants a Junta de Govern, dirigint-se al responsable d'AU—, he estat parlant amb **Xavi Tello** i m'ha explicat una cosa que no puc contar-te ara, però que ens convé molt. Per favor, no intervingueu demà. Tot està controlat. De veres, confieu. Arriba Espanya». I en la postdata: «Please, controla'm el **Flores** —cap ideològic d'AU—. Ja t'explicaré... Confia en **Xavi**».

La nota, caiguda de la butxaca de **Göran**, no podia ser més aclaridora. I va aconseguir canviar tota la correlació de forces en els pactes universitaris. D'una banda, quedava demostrat que CI i AU repartien el seu terreny mà a mà. De l'altra, que **Xavier Tello Valero**, delegat d'Econòmiques,

membre del col·lectiu 1.812, públic defensor «d'una universitat progressista, moderna i valenciana» i «d'un clima de treball, respecte i diàleg» havia estat també enganyat. O havia optat per congelar les seues idees per un quant temps.

En qualsevol cas, no demorem més la llista dels patrocinadors i notables de CI. Posem en pràctica la seua crida per a una gestió universitària clara, ràpida i transparent»:

Roberto Viciano Pastor: ex-claustral de Dret, advocat en exercici. «Un dels més impenitents feixistes que han passat per la Universitat de València», segons ex-membres de CI. Teòric i organitzador de la Coordinadora, fou militant del SEU i de Fuerza Nueva. Amb aquesta organització va intervenir activament en l'organització dels «serveis de seguretat» de Blas Pinar, acompanyant-lo en les seues visites a València. Actualment promou un desconegut grup d'estudis anomenat «Meta».

Javier Viciano Pastor: germà de l'anterior. Membre de la Junta de Facultat de Dret i del Claustre de la Universitat, fou també militant del SEU i d'FN.

Mariano José Aznar Gómez: estudiant de quart de Dret, claustral, ultradretista assenyalat, organitzador de viatges a Madrid amb motiu del 20-N. És, juntament amb **Roberto Viciano**, el veritable amo de CI. Ambdós mantenen una íntima amistat amb els capos d'AU, **Carlos Flores** i **Göran Rollnert**, i podrien haver-se'n anat d'AU —diuen— per la línia més dura de **García Santandreu**, el dirigent que va imposar el recurs contra el català.

Pablo Salazar Aguado: també estudiant de quart de Dret i claustral. Divulgador, juntament amb el seu germà **Amadeo**, de teories nazis, fou

Sí a l'ús
de la
llengua
nostra

MANI
Ciutat de València - dis
concentració

Göran:

He estado hablando con Xavi tello, y me ha explicado una cosa que no puedo contarle ahora, pero que nos conviene un día. Por favor, dilo después mañana. Para todo controlado, en serio, control. Arrriba España.

Xavi tello

P.D. Please, controlame al Flores. Ya te explicare cuando acabe el examen, a las 10:00 o a las 11:00, de para te y te explico.

Por favor contar en Xavi

Carta d'un membre de la Coordinadora Independiente a Göran, líder d'Alternativa Universitaria.

militant del SEU. És el tercer en la direcció de CI.

Carlos Alfonso Cuñat: membre de la Junta de Facultat. Presumpte participant, fa anys, en diversos assalts a facultats. Ex-SEU, és directiu provincial de l'organització dretista Fundació Balmes, dirigida a València pel president franquista de la Diputació i responsable de la Fundació Francisco Franco, **Ignacio Carrau Leonarde.** N'és el president estatal l'ex-ministre falangista **Gonzalo Fernández de la Mora.**

Àngel Claassen: Estudiant d'Informàtica i Filosofia. Diuen les nostres fonts que junt amb els germans **Salazar** és un nazi convençut, probablement per qüestions de nissaga.

Maria Teresa Cerdá Donat: activa de CI i ultrabeata, fou setena en la llista de Fuerza Nueva per a les legislatives de 1982. És filla del notari ultra **Joaquín Cerdá Bañuls**, cap de llista FN en els comicis de 1979.

Joaquín Ferris Usó: ex-militant del SEU i Falange. Qualificat d'ultraviolet.

Conservadors i liberals

Entre altres, una de les fonts més probables de finançació de CI ha estat, segons observadors estudiantils, la ja esmentada Fundació Balmes. A més d'Alianza Popular i el PDP, a través de la seua fundació «Humanismo y Democracia». Això no obstant, **Vicent Martínez-Pujalte López**, delegat d'aquesta associació democristiana, i altres membres d'aquest col·lectiu s'haurien adonat a temps del veritable caràcter de CI i haurien decidit, de manera fulminant, «tancar l'aixeta d'on bevien aquests altres *new look*». Cosa que també acabà amb el vell projecte forjat en els contactes Opus-PDP d'organitzar des de CI un grup «yuppi» en la Universitat.

És un portaveu autoritzat del PDP el que aclareix la seua nova política i l'estat de les relacions amb CI: «Nosaltres vam crear i animar l'Aula Jiménez Fernández, dins d'Humanismo y Democracia, a fi de crear una sèrie d'activitats que eleven el nivell cultural dels alumnes. És cert que, en un

moment donat, vam prestar suport a la Coordinadora que, creiem, no va tenir elements d'extrema dreta en les seues llistes. En qualsevol cas —diu categòricament— sempre ens vam oposar al pacte amb AU. Perquè volem estudiants democràtics i constitucionals. Amb CI —afegeix el responsable conservador— les relacions són actualment bastant fredes, pràcticament s'han trencat. Tot i que hi ha gent molt vàlida allà dins».

Finalment, 1.812. Forts en Econòmiques —amb 6 claustrals i única facultat, junt amb la de Dret, en què presentaren candidatura— 1.812 és auspiciada fonamentalment pel CDS i el PRD i pren el seu nom de l'any de la Constitució de Cadis per reafirmar el seu esperit liberal. Definit com a «grup cultural», 1.812 es nodreix de les més diverses tendències ideològiques fonamentalment, i, segons estudiants consultats, «de l'alumnat civilitzat i democràtic, votant natural del reformisme de centredreta».

Acatadors de la sentència per respecte jurídic, els de 1.812 no han realitzat, però, cap celebració ni manifest a favor de la resolució antivalenciana. La presència de perredistes en el seu si ha frenat, segons sembla, qualsevol temptació. 1.812 va rebutjar també, darrerament, una proposta de CI tendent a plantejar la dissolució d'ambdós col·lectius per passar a la unitat en una sola llista i associació en les properes eleccions universitàries de gener-87. «És lògic —ens diuen—, estan a matar i, a més, CI comença a estar en franca decadència davant 1.812, que creix veloçment».

L'Opus, que, per mitjà del PDP, va prestar suport oportunament als seus vells alumnes de CI, potser a partir d'ara apostarà pels de 1.812, com a gran alternativa. Més o menys independent. □

FESTACIÓ

sabte 20 de desembre - 6 vesprada
Plaça de Sant Agustí